

ท.ร.๗

๗๗๗

๗๗๗

ตำนานพระบรมธาตุ

จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตามฉบับหอสมุดแห่งชาติ

วัดพระบรมธาตุ

พิมพ์

๕๕
ครั้งที่สอง

๒๐๐๐ ฉบับ

๗๗๗
๗

959.3

ก.

ตำนานพระบรมธาตุ

จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตามฉบับหอสมุดแห่งชาติ

วัดพระบรมธาตุ

พิมพ์

๒๒
ครั้งที่สอง

๒๐๐๐ ฉบับ

คำปรารพ

ในการจัดพิมพ์ตำนานพระบรมธาตุ

การที่ได้พิมพ์หนังสือตำนานพระบรมธาตุ จังหวัดนครราชสีมาจำหน่ายนี้ ด้วยหวังให้ท่านทั้งหลายผู้ชอบอ่านทราบเรื่องของพระบรมธาตุ ซึ่งเป็นปูชนียวัตถุอันศักดิ์สิทธิ์ของพุทธศาสนิกชนทั่วไปประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง พระบรมธาตุเป็นปูชนียวัตถุอันศักดิ์สิทธิ์ดังกล่าวแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องบำรุงรักษาให้วัฒนาถาวร จึงพิมพ์หนังสือจำหน่ายเก็บเงินเป็นรายได้ของวัดพระมหาธาตุ เพื่อจะได้เป็นทุนสำหรับใช้จ่ายในการบำรุงรักษาพระบรมธาตุต่อไปด้วย

อนึ่ง เนื่องจากหนังสือนี้เป็นที่นิยม ของพุทธศาสนิกชนทั่วไป จึงมีผู้พิมพ์ ขนขายเพื่อประโยชน์ส่วนตน เพื่อใ้ผู้ชอบทราบว่า หนังสือนี้เป็นหนังสือที่เจ้าพนักงานจัดพิมพ์ ขนเพื่อประโยชน์ของวัดพระมหาธาตุ พนักงานรักษา

วัดพระมหาธาตุ จึงได้ประทับตราไว้ที่หน้าปกหนังสือ คือ
เป็นตรารูปเจดีย์พระบรมธาตุอยู่กลาง รูปใบโพธิ์อยู่ด้าน
ขวา รูปพระที่นั่งอยู่ด้านซ้าย มีหนังสือไทยว่า พระบรมธาตุ
นครศรีธรรมราช อยู่ในวงกลม ก่อนท่านจะซื้อขอได้ดัง
เหตุตามนทฤษฎี

(ลงนาม) ขุนศรีธรรมธาดุรกันหา

พนักงานรักษาวัดพระมหาธาตุ

นครศรีธรรมราช

คำนำ

พระบรมธาตุเป็นปูชนียวัตถุโบราณ เป็นที่เคารพสักการะแห่งปวงชนชาวบักได และแม่ชาวต่างด้าวอื่น ๆ ต่างมานมัสการกระทำสักการบูชาด้วยมหรพรมภัณฑ์ และจัดปัจจัยต่างชนิดแก่บรรพชิตในบริเวณ ทั้งใคร่เพื่อจะทราบประวัติของวัดและของพระบรมธาตุ ขอร้องไห้บรรยายอยู่เนืองนิตย์ เจ้าถิ่น คือ เจ้าพนักงานและบรรพชิตแถลงให้ฟังต่าง ๆ กัน ตามความรู้ความสามารถ จึงเห็นพร้อมกันว่าควรจะพิมพ์ตำนานวัดพระบรมธาตุจำหน่ายแจกให้แก่ผู้ต้องการ

คณะกรรมการจังหวัดจึงขอเสนอต้นฉบับจากหอสมุดแห่งชาติ ได้มาและได้รับอนุญาตให้พิมพ์ได้ตามความประสงค์

หวังว่าหนังสือนี้จะให้ความรู้แก่นักโบราณ
คดีและทำความเหลื่อมใส ให้เกิดมีแก่ผู้เคารพ
นับถือพระรัตนไตรได้โดยสมควร

ขออำนาจพรให้ผู้ได้รับไปอ่านดูรู้เรื่องได้
บรรลุดุติพรสุขพิเศษทั่วกันเทอญ

พระศรีธรรมปราสาทน์

วัดพระบรมธาตุ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตำนานพระธาตุเมืองนครศรีธรรมราช

อาทเดิมยังมีเมืองหนึ่งชื่อทนต์บุรี เจ้าเมืองชื่อท้าว
โกศลหาราช มีพระอรรคมเหษร์ชื่อนางมหาเทวี มีพระราช
บุตรมีพระชนางเหมชาดา ชายชื่อเจ้าทนต์กุมาร และ
ยังมีเมืองหนึ่งชื่อเมืองชนบทบุรี อยู่ข้างฝ่ายทักษิณทิศ
เจ้าเมืองชื่อท้าวองค์การาช พระอรรคมเหษร์ชื่อนางจันทร์เทวี
และท้าวองค์การาชมารบซึ่งพระทันตธาตุแก่ท้าว โกศลหาราช ๆ
ก็ขาดหัวข้างเดียวเมืองแก่ท้าวองค์การาช นางเหมชาดากับ
เจ้าทนต์กุมาร ก็รีบเอาพระทันตธาตุลงดำเภาไปเมืองดังกล่าว
เกิดลมร้ายดำเภาแตก เจ้าทนต์กุมารกับนางเหมชาดา
ก็พาพระทันตธาตุ ชัดชนหาดทรายแถวชดเธรอบ ก็
เอาพระธาตุฝังไว้ ทหาดทราย แตกกิ่งเข้าเอนอยู่ในที่ลับ

๒
ยังมีพระอรหันต์องค์หนึ่งชื่อ พระมหาเถรพรหมเทพมา
โดยนภากาศเห็นวิเศษพระธาตุวงรัตนการชน พระ
มหาเถรก็ตั้งนโมการพระธาตุ นางเหมาชาติกับเจ้าทันต
กุมารก็เฝ้าความแก่พระมหาเถร เหมือนนกถั่วมาแต่
หลัง แดพระมหาเถรทำนายว่าในหาคทรายรเถรอน
เบของหนายมพระยาองค์หนึ่งชื่อพระยาศรีธรรมมาโลกราชจะ
มาตั้งเป็นเมืองใหญ่ แดจะก่อพระมหาธาตุได้ ๓๗ วา
แดพระมหาเถรตั้งเจ้าตองพันองไว้ ว่ามีทุกข์ ตั้งใดให้เจ้า
ตานักถึงพระองค์ ว่าเท่านั้นแดพระมหาเถรก็กลับไป
เจ้ากุมารทั้งสองก็พาพระธาตุขึ้นไป ครั้นถึงท่าเมือง
ครึ่งก็โดยด่าเถาไป ถึงกลางทะเลใหญ่ก็เกิดอัศจรรย์
ใช้ใบด่าเถาไปมิได้ ชาวด่าเถาก็ชวนกันว่า เจ้าทั้ง
สองนั่งโดยด่าเถาจึงเกิดอัศจรรย์ขึ้น และว่าเจ้า
เจ้าทั้งสองนั้นเลย เจ้าทั้งสองก็ถนัดถึงพระมหาเถร ๆ
ก็นิมิตเป็นคุทูบักประมาณข้างละ ๓๐๐ วา แด้จมา
ในอากาศอัศจรรย์ก็หาย แดพระมหาเถรบอกแก่ชาว

ดำเภาว่า พระยานาคพาวรีวารีชนมานมัสการพระธาตุจึง
 เกิดอัศจรรย์ ว่าท่านนาคพระมหาเถรก็ได้จุไป นาย
 ดำเภาได้ใช้ โขไปถึงเมืองลังกาทวี่ป เจ้าลังกาได้รับพระ
 ธาตุในวันปราสาทแก้ว จึงคิดว่าตามเจ้าต้องพี่น้องว่า
 จะกลับไปเมืองทนต์บุรีเล่า เจ้าลังกาจึงตั้งดำเภาให้เจ้า
 ต้องพี่น้อง แล้วบรรทุกของให้เต็มดำเภา แล้วจึงแต่ง
 ราชดาร์ไปถึงเจ้าเมืองทนต์บุรี ว่าไปนครทนต์โกธ
 หาราช ซึ่งทวงศ์ในการสงครามนั้น กลับมาอยู่ใน
 เมืองทนต์บุรีเล่า อย่าให้ทวงศ์ราชทำอันตรายแก่เจ้า
 ต้องพี่น้อง ถ้าทวงศ์ราชทำอันตรายแก่เจ้าต้องพี่น้อง
 เห็นว่าเมืองทนต์บุรี กับกรุงลังกาจะเป็นศึกแก่กันแล้ว
 เจ้าลังกาให้มหาพราหมณ์ ๕ คน พาพระบรมธาตุมา
 ทนาหนึ่ง ให้ส่งเจ้าต้องพี่น้องชนพระทันตธาตุใน
 มหาพราหมณ์ กับเจ้าต้องพี่น้องก็ใช้ดำเภามาถึงหาดทราย
 แก้ว มหาพราหมณ์ ก็แบ่งพระธาตุเป็นสองส่วน ส่วนหนึ่ง
 ได้มอบแก้วแก้วได้แม่ขันทอง ส่วนหนึ่งทวยเจ้าต้องพี่น้อง

ฝั่งพระธาตุแต่ก่อน ก่อพระเจดีย์ ถ่อมไว้ แล้วผูก
 ภาพยนตร์รักษาอยู่ยังพระธาตุด้วยหนึ่งนั้น มหาพรหมณ์
 ก็พาไปเมืองทนต์บุรี
 ยังมีเมืองหนึ่งชื่อหงสาวดี มีกำแพงล้อมรอบ
 ล้อมด้วยเจ็บบเมือง ประต้อมองม่นคราจรเจ็ดหัวเจ็ดหางมี
 ปราสาทราชมนเฑียร มีพระมหาธาตุ ๓๐๐๐ ยอด
 ใหญ่ ๓๐ ยอด ค่ายเขาคาชา ถ้างดงดัดหมอก มี
 พระพุทธรูป ๔๐๐๐ พระองค์ เจ้ามือง นนชื้อพระญาศรี
 ชรรมาโคกราช มีพระธรรมเทศน์สั่งขทัพ มีบุตร
 ชายสองคน ๆ หนึ่งชื่อท้าวเจตราช อายุย่นได้ ๓๐๐ ปีเกิด
 นนชื้อเจ้าพงษ์กระษัตริย์ ยังมีปากุ ๔ คนบำรุงเจ้าเมือง
 นนชื้อ อยู่มาเกิดไข้ระบาดมหายักษ์มาทำอันตราย ไฟ
 พัดมคายเป็นอันมาก พระญาทิพญาติวงษ์และไพร่พล
 ดงถ้าเภาไข้ ไบมาคงอยู่ริมทะเล
 ยังมีพราน ๘ คน ๆ หนึ่งชื่อพรหมสุริยตามเนอมาตาม
 ริมทะเล มาถึงหาดทรายชเลรอบพบแก้วดวงหนึ่งเท่าลูก

หมายส่ง จึงพรานทั้ง ๘ คนเขาแก้วไปถวายแก่พระญาแก้ว
 กราบทูลว่าได้ ท้าหาดทราย แดหาดทรายหนักกว้างยาวมี
 น้ำอยู่รอบ พระญาให้พรหมสัตว์นำบาคุทั้ง ๔ คนมาคต
 นนบาคุทั้ง ๔ คนก็เขียนแผนที่นั้นไปถวาย พระญาให้แต่ง
 ดำเภาแก้ว จิตคนทร คนพระพุทเจ้า ๑๐๐ ห้างกับบาคุ
 ทั้ง ๔ คน พาแผนที่ดำเนาไปถวายเจ้าเมืองดังกา ๆ ก
 ยินดีหนักหนา จึงตรัสถามว่าพระสงฆ์ยังมีฤาหาไม่ บาคุ
 กราบทูลว่าพระสงฆ์เจ้าไม่มี แดเจ้าดังกาว่ายังมีพระสงฆ์
 องค์หนึ่ง ชื่อพระพุทเจ้าเกียร เกิดวิวาทกันกับเพื่อน
 สงฆ์ เจ้าเมืองดังกาขอโทษกันเสีย เจ้าก็ไม่ลงให้ ก็
 ให้ นิมนต์เจ้าไปเกิด พระพุทเจ้าเกียรก็ลงดำเนามา
 ด้วยบาคุทั้ง ๔ คน ยังมีพระยาศรีธรรมมาโคกราช ๆ ก็มี
 นำใจศรัทธาในการกุศล ให้เกิดยกด้อมผู้ คนซึ่งอยู่ตง ป่า
 เข้ามาประชุมกันเป็นอันมาก แดพระญาศรีธรรมมาโคกราช
 เจ้าพงษ์กระษัตริย์แดพระพุทเจ้าเกียรบาคุทั้ง ๔ คนปฤษา
 กันจะคงเมืองหาดทราย แดจะก่อพระเจดีย์แดพระพุท

รูปได้ ครั้นฉันทนากันแล้ว พอเกิดไข้ ยบสคนล้มตาย
 เป็นอันมาก พระญาติกับพระพุทฺธคำเกียรบาคุทั้ง ๔ คน
 พญาติวงษ์ ช้าง ม้าหนีไป อยู่กะหม่อมโคกณหาดทรายชเด
 รอนนแด เมื่อศักราชได้ ๓๐๘๘ ปี พระยาศรีธรรมมา
 โศกราชก็ตั้งการลงณหาดทรายชเดรอบ เป็นเมืองนคร
 ศรีธรรมราชมหานคร แล้วตั้งให้ทำอิฐทำปูนก่อพระธาตุ
 ๕๕ ครึ่งหนึ่ง แลยังมีพระดีหังค ต้องชเดมาแต่เมื่องตั้งกามา
 ถึงเกาะปั้ง แดพัน มาถึงหาดทรายแก้ว ที่ จะก่อพระมหาธาตุ
 ๕
 ครึ่งหนึ่งยังมีพระยาธรรมมาโศกราชองค์หนึ่ง เป็นเจ้า
 เมืองมัทยมประเทศ มีพระอรรคมเหษชอนางด้นทมิศรา
 ให้นกเทศถักราชดำรงมาถึงพระยาศรีธรรมมาโศกราช ใน
 ราชดำรงนั้นว่า พระยาศรีธรรมมาโศกราชก่อพระมหาธาตุ
 ๘๔,๐๐๐ พระองค์ แต่ยังมีได้พระบรมธาตุไปประจักษ์ความ
 ไปว่าพระยาศรีธรรมมาโศกราช ก่อพระมหาธาตุองค์หนึ่งสูง
 ๓๗ วา แล้วยกพระบรมธาตุชนประจุพระบรมธาตุ แด

เมืองมัธยมประเทศ พระราชศุ ๘๔,๐๐๐ ยังหาได้พระบรม
 ราชูปไปประจักษ์ จะขอแบ่งพระราชศุไปประจักษ์ ครั้นแจ้ง
 ในราชดำรินแล้ว พระญาติให้หนักเทศสั่งสอน บาคูท
 ๔ คนก็เข้าเรียนสวดมนต์ ให้อำมาตย์ตามหนักเทศเรียนมา แต่
 ปลุกเสกจะคิดนิโค ที่จะรู้แห่งพระราชศุจะเอาขึ้นจะได้
 แยกประจักษ์พระเจดีย์ ๘๔,๐๐๐ พระองค์ พระญาติให้เอาทอง
 ทำตุ๊กตาคอมมาป่าวทั่วทั้งเมือง

ยังมีผู้เฒ่าคนหนึ่งอายุได้ ๑๒๐ ปีว่ารู้แห่ง อำมาตย์เอา
 ทองตั้งให้ แล้วเกาะทวน เฒ่าหนีมาทูลแก่พระญาติทุกถาม
 ผู้เฒ่ากราบทูลว่าเมื่อตัวข้าพเจ้ายังน้อย บิดาของข้าพเจ้า
 ได้เอาดอกไม้ ไปถวายทวน พระญาติให้นำไปบูชา พบ
 พระเจดีย์มีภาพนตร์รักษายอยู่ เอาขึ้นได้ พระญาติให้นำ
 เอาทองทำตุ๊กตาคอมมา ไปป่าวหาผู้รู้แก่ภาพนตร์
 ครั้นนั้นยังมีบุตรหนึ่งชื่อนายจันท แดบดำนไปเรียน
 ศิลาปวิชาเมืองโรมพิไลย ครั้นได้แล้วเอาน้ำหมักดักไว้
 ที่ตำราแล้วกลับมา พระอาจารย์ ไร่ภาพนตร์ มาคักคัก

เขาไป อักษรอันหน้าพาเจ้าเขยขึ้นเรือนได้ อมาตย์ก็
 เขาทองให้แล้วพาตัวบุรุษมา พระญาติให้แก่ภรรยาตั้ง
 รื้อขึ้นไปถึงพระอินทร์ ๆ ก็ใช้พระวิศณุกรรมมายก
 พระธาตุขึ้น พระญาติขึ้นไปเมืองมัธยมประเทศตามมี
 ตรามาสอนให้ จึงพระวิศณุกรรมช่วยพระญาติพระเจดีย์
 ประจุพระบรมธาตุขึ้นไว้ แล้วตั้งเมืองสิบสองนักษัตร
 ขึ้นแกเมืองนครศรีธรรมราช ปะหวดตั้งเมืองฝ่ายทิศ
 หนึ่ง ปัตถมเมืองตานถอตราโคหนึ่ง ปัตถมเมือง
 กระตันทถอตราเลอหนึ่ง ปัตถมเมืองปาหังถอตรากระต่าย
 หนึ่ง ปัตถมเมืองไทรถอตราวงใหญ่หนึ่ง ปัตถมเมือง
 พัทธถอตราวงเล็กหนึ่ง ปัตถมเมืองตรงถอตราม้าหนึ่ง
 ปัตถมเมืองชุมพรถอตราแพหนึ่ง ปัตถมเมืองปัตทาย
 ถมถอตราตั้งหนึ่ง ปัตถมเมืองอุฎถอตราโกหนึ่ง ปัตถม
 เมืองตะกั่วถอตราสุนัขหนึ่ง ปัตถมเมืองกระถอตราหมู
 หนึ่ง เขากัน ๑๒ เมืองมาช่วยทำอิฐปูนก่อพระมหาธาตุ
 ขึ้นยังหาด้าเร่ใจไม่ พอใช้ทำดังพระญาติพาญาติวงศ์ดัง

ดำเกาฬนั้น ใช้ไปถึงกลางฤดูคนตายสิ้น เมืองนั้น
ก็ร้างอยู่ ครึ่งหนึ่ง

เมื่อศึกกราชได้ ๓๓๖ ปี ยังมีพระญาองค์หนึ่งชื่อพระญา
ศรีไธณรงค์ มาแต่ฝ่ายตวันตก นางอรรคมเหษีชื่อนาง
จันทาท้าว น้องชายคนหนึ่งชื่อเจ้าธรรมกระษัตริย์ ได้
เป็นเจ้าเมืองนครศรีธรรมราช และพระดีหังค์ มาประทับณ
พระราชดงอยู่ ๖ วัน ก็จากเมืองนครไปเมืองเชียงใหม่
พระยาศรีไธณรงค์ถึงแก่กรรม ท้าวธรรมกระษัตริย์ ผู้น้อง
ได้เป็นเจ้าเมืองนั้น เมื่อศึกกราช ๓๓๗ ปี ท้าวธรรม
กระษัตริย์ ถึงแก่ความตาย

ยังมีพระญาองค์หนึ่งชื่อท้าวศรีธรรมมาโลกราช เป็น
เจ้าเมืองอินทปัตถ์ น้องชายชื่อท้าวจันทกาน ๓ ชื่อ
ท้าวพงษ์สุธา ๓ พญาติวงศ์ไพร่พลช้างม้าหน้ใช้หา
คงมาช้านานประมาณได้ ๘-๙ ปี มาถึงหาดทรายแก้วพบ
พระมดฺรียทำไร่อยู่ นายเทยนบัณฑิตเป็นชื่อย่คนหนึ่งแต่
พลพระญาศรีธรรมมาโลกราช ยกมาแต่อินทปัตถ์นั้น ๓๐.๐๐๐

เกณฑ์ค่าชดเชยนั้นแล้วเล่นทำนาทำไร่ แลเกณฑ์ทำอิฐปูน
 ค่อกำแพงเมืองรอบแล้ว ก็ขอพระมหาธาตุขึ้นตามพระญา
 ศรัทธรรมาโคกราชดำไว้แต่ก่อน

ครั้งนั้นยังมีชาวอิฐปูนอยู่ เมืองหงสาวดีกับคน ๑๐๐
 หนึ่ง พาพระบศไปถวายพระบาทในเมืองตังกา ต้อง
 ๑๐ ร้อยดำเกาเดกษัตริชนปากพนัง พระบศชัตริชนปากพนัง
 ชาวปากน้ำพาชนมาถวาย ตั้งให้เอาพระบศทางไว้ ที่ต้อง
 พระโรง แลแถวอินทพวงศ์กับคน ๑๐ คนชัตริชนปากพน
 ๑๐ คนตามริมทะเล มาถึงปากน้ำพระญาน้อยชาวปากน้ำพา
 ๑๐ คนมาเฝ้า ๑๐ คนเห็นพระบศชาวอิฐปูนให้ พระญาที่
 ๑๐ ตามแถว ๆ ก็เล่าความแก่คนแรกมานั้น แลพระญาที่ให้
 ๑๐ คนดำเกาให้ชาวไปเมืองหงสาวดีนิมนต์พระสงฆ์ ๑๐ คน
 ๑๐ คนดำเกาไปนิมนต์พระสงฆ์มา ๒ พระองค์ องค์หนึ่งชื่อมหา
 ๑๐ ปะเรียนทศคีรีองค์หนึ่งชื่อมหาเถรเจ้าจันทเทพ ฝ่ายนักเรียน
 ๑๐ ทั้งสองพระองค์มาทำพระธาตุตงปูนเสร็จแล้ว พระญาให้
 ๑๐ แดงดำเกาไปนิมนต์พระสงฆ์ เมืองตังกามาเสกพระมหาธาตุ

ครึ่งหนึ่งมีดำเกาต์หนึ่ง ชัดขึ้นปากน้ำพระนัยน้อย
 ในจำเภาหนึ่งมีแต่ศรฝังกับกระเซ้งเต็มดำเกาต์ แต่คนไม่มี
 พระญาติให้เอากระเซ้งมามุงรอบพระมหาธาตุ ศรฝังนั้น
 ให้สิ้นเทียนสิ้น แล้วมุดราไปถ้ำเมืองชนบท ๓๒ นักษัตริย์
 มาทำบุญฉลองพระธาตุ จึงปรากฏไปถึงท้าวพิไชยเทพ
 เชิงภาว ผู้เป็นบิดาท้าวอุทองเจ้ากรุงศรีอยุธยา ท้าว
 อุทองยกไพร่พลยลสืบแดนเจ็ดพันด้ามร้อย มาตั้งอยู่แม่
 นานแห่งหนึ่ง มีพระราชดำริมาถึงพระญาติบรมมาโคกราช
 ๘๖๖ กิจดะพลเมืองได้ ยลสืบแดนเจ็ดพันด้ามร้อย เท้ากับพลท้าว
 อุทอง ยกไปตั้งทำกำเริบ ท้าวอุทองยกไปตั้งบางคภาว
 ทำเพหารอารามไปทุกแห่งจนถึงบางคภาว แดทหารทัพ
 หน้าทั้งสองฝ่ายรบกัน ไพร่พลทั้งสองฝ่ายล้มตายเป็น
 อันมาก พระญาติบรมมาโคกราชดำริในพระไทย ว่า
 ตัวเราจะได้สร้างพระเจดีย์วิหาร แดทพระพุทธรูปปลูกไว้
 พระศรีมหาโพธิ์ แดได้ยกพระมาติกะเจดีย์ ที่เมืองอินทปัต
 แดทำประตู ๒ ประตูจ้างคนทำวันพันตำดั่งทอง แดพระ

บรรณของคหนึ่ง ทำด้วยด้ามธนูยาว ๔ เค้น พระเจดีย์
 สูงสุดหมอก ธนูยาว ๕ วา หนา ๑ พระระเบียงสูง
 ๑๕ วา ระเบียงสูงเส้นหนึ่ง หนา ๔ ศอก แป
 ย่อมหิน พระนั่งย่อมด้ามธนู สูงตะองค์ ๑๕ วา ตะกั่ว
 คัดทองพระระเบียงหนา ๖ นิ้ว บนปรางกว้าง ๒ เค้น
 เหลี่ยมเต่าพระเจดีย์กว้างเหลี่ยมตะ ๒ เค้น กระไดฉัตร
 หิน ๘ วา แม่กระไดเหลี่ยมใหญ่ ๔ กำ ลูก ๓ กำ ขึ้นถึง
 ปรางบน หงษ์ทอง ๔ ตัว ย่อมทองเนื้อแดง ๆ มาทำพระ
 นาคิกระเจดีย์ ปลุกพระศรีมหาโพธิ์แต่จำเรณูพระมหาธาตุ
 เมืองนครศรีธรรมราช แล้วได้ ไปนิมนต์พระเมืองดงกา
 เมืองหงษา มาทำบุญฉลองพระธาตุ ได้จำแนกแจกทาน
 เปนมาก แด่ทำศึกกันรบพดลตายก็จะเป็นนารเวรไป
 เปนอันมาก จะขอเป็นไมตรีหนึ่งอาคันเตียวกันกับท้าว
 อู่ทอง เมื่อท้าวอู่ทองกับท้าวศรีธรรมมาโคกราชจะเป็น
 ไมตรีกันนั้น ท้าวอู่ทองขนบแน่นแล้ว พระญาศรี
 ธรรมมาโคกจะขึ้นไปมิได้ ท้าวอู่ทองก็รุ่งพระกรขน มงกุฏ

ของพระเจ้าศรีธรรมมาโคกตกจากพระเคียว แล้วท้าวศรี
 ธรรมมาโคกสัญญาว่า เมื่อตัวพระองค์ กับอนุชาของพระ
 องค์ยังอยู่ให้เป็นทองแผ่นเดียวกัน ถ้าท้าวอู่ทองต้อง
 ประสงค์ตั้งใดจะจัดแจงให้ นานไปเบองหน้าให้มาชน
 กรุงศรีอยุธยา ฝ่ายท้าวอู่ทองกับเปรมไศรย์ก็กันแค้น
 ท้าวอู่ทองว่าถ้าท้าวศรีธรรมมาโคกราช ต้องการตั้งใดท้าว
 อู่ทองจะจัดให้มา เจริญความกันแล้ว ต่างองค์ยก
 ไพร่พลคนเมือง

ท้าวศรีธรรมมาโคกราชตั้งอารามก่อพระเจดีย์ ปลด
 พระศรีมหาโพธิ์รายทางมาจนถึงเมืองนคร ตั้งแต่นั้นทั้ง
 สองภราดาได้ตั้งของบรรณาการตอบแทนกันมิได้ขาด เมื่อ
 พระญาศรีธรรมมาโคกถึงแก่กรรม เมื่อศักราช ๑๒๐๐ ปี
 พระญาจันทาทานเป็นเจ้าเมือง พระญาพงษาดุราเป็นพระญา
 จันทาทาน ตั้งฝ่ายทักษิณพระมหาธาตุเป็นเมืองพระเวียง
 อยู่มาท้าวศรีธรรมมาโคกถึงแก่กรรม พระยาจันทาทานผู้
 น้องเป็นเจ้าเมือง ครั้นนั้นเจ้าเมืองชวดยกไพร่พลมาทาง

เรือ มารับเอาเมืองมิได้ ชาวก็เอาเงินไปขายเข้ากอไม้
 ไม่ได้กตัญญูไป อยู่มาภายหลังชาวเมืองต่างไม่เก็บเงิน
 ชาวก็จับมารบอีกได้ เจ้าเมืองแต่งทหารขอกรบอยู่แล้ว
 เจ้าเมืองพาญาติวงศ์ออกจากเมืองไปอยู่เขาแดง แดงกรม
 การรบกับชาวๆ ก็แตกไป ภายหลังชาวยกไพร่มาทอด
 ขยันทปากน้ำ มีราชดำริว่าเจ้าเมืองชาวให้เอาลูก
 ล่าวมารวบรวม ให้เจ้าเมืองนครลงไปรับ พระยาภิเษก
 ไพร่พลลงไป ชาวก็จับตัวพระยาได้ นางขรรค์มเหสีก็
 ตามพระยาไปถึงเกาะอันหนึ่งได้ชื่อว่าเกาะนาง โดยครั้งนั้น
 ชาวก็ให้เจ้าเมืองผูกด้วยโซ่เปิดแก่ชาวๆ ก็ให้พระยาค้นมา
 เป็นเจ้าเมืองอยู่ได้

อยู่มายังมีพระมหาเถรองค์หนึ่งชื่อเจ้าจันทพยอม เมือง
 นครป่าหมาก รือญาติโยมมาอยู่ เมืองนครศรีธรรมราช
 ด้วยพระมหาเถรพรหมสุริย ชื่อคงเขตต์อารามปลูก
 พระศรีมหาโพธิ์ก่อพระเจดีย์ก่อกำแพงไว้ ให้ญาติโยม
 รักษาอยู่ตามพระยาอุทิศถวายไว้ นั้น ได้ชื่อว่าวัดพยอม

อยู่ มาดูนายเทียนบันทึกผิดด้วยซ้ำตัวของพระยาๆ ก็ให้
จับฆ่าเสีย จึงดูนายเทียนเดินเข้าในวัด พระมหาเถร
ไม่ให้ อยู่ มาดูนายเทียนไปดูงาน พระยาก็ให้คน
จับฆ่าเสีย พระมหาเถรรักเคืองใจ ร้อยญาติโยมออก
ไปก่อพระวิหารพระพุทธรูป ได้ชื่อว่าวัดเจ้าทายน แต่
ไปตั้งอารามอยู่เขาน้อย พระมหาเถรถึงแก่กรรม พระยา
ก็ขึ้นไปแต่งการศพ ได้ชื่อว่าเขาคุ่มพนม แล้วพระยาก
คืนเมือง จึงพระยาสวให้มาเอาด้วยไร่เปิดไร่ไถ่โดย
พระยาผู้ก่น

อยู่ มายังมีเด็กคนหนึ่งพ่อแม่เสียใจอยู่ ค้ำบดบ้านพะเคียน
เขาถูกไฟเปิดไว้ ร่มไม้กลางมา มงคุดหนึ่งเขาแก้วมาได้
ในเปิด พ่อแม่หนีได้ แก้วคงซอดกว่าพังพการ ครั้น
เด็กใหญ่เลี้ยงโคกระบือได้ เด็กทงหลายก็มาเดินด้วย
พังพการ ๆ ให้ดาบไม้ ป่าเขคนตะเล็ม วันหนึ่งพังพการ
ชวนพวกเด็กวัดปลา แล้วให้สัญญาแก่กันว่า ถ้า
ปลาวงออกมาที่ใด ใครจะตัดหัวเสีย ปลาวงออกมาที่เด็ก

คนหนึ่ง พังพการก็เอาดาบมาเซียดหัวเด็กนั้นขาดตาย
 พ่อเด็กไปบอกกรมเมือง ๆ ไปทูลแก่พระยา ๆ ให้หาตัวเด็ก
 นนั้นมา เด็กนั้นเอากัดถวายแก่พระยา ๆ ก็เอาเด็กนั้น
 เป็นบุตร พระยาก็คิดแรงเมืองกับชาว พระยาก็กให้
 ขุดครอบเมืองพระเวียง พระยาชวาก็ให้มาเอาด้วย พระยา
 กก็ให้ พระยาชวาก็พาเรือมารบ พระยาก็กให้ พังพการ
 เป็นทหารออกรบ พังพการฆ่าพวกชวาก็ได้สามสิบคน
 สิบคนทุกวัน พังพการตายมากนัก แต่จะได้เห็นตัว
 พังพการก็หาไม่ ชวาก็แตกหนีไป พระยาก็กแบ่งเมือง
 ให้พังพการฝ่ายหนึ่ง พระยามาถึงนกกกรรมก็เกิดใช้หา
 ชาวเมืองล้มตายหลบไซ้ ไปอยู่ครอกห้วยครอกเขา เมือง
 ก็ร้างอยู่ช้านาน
 ยังมีศรีมหาธาตุกษัตริย์นครทาสรา กับคนทั้งหญิง
 ทั้งชาย ๓๐๐ คน มาตั้งอยู่ตั้งทำนาชื่อว่าเมืองตานคกา
 ก็เกิดถูกซื้อพระหล้า ๆ ก็เกิดถูกซื้อศรีมหาธาตุ เป็น
 ผู้ใหญ่อยู่เมืองตานคกา ยังมีขุนศรีแปดจอมแสนเมือง

ขวางอยู่ เมืองสระบุรี มีพรานแปดคนตามเนื้อหองมาพบ
 พระเจดีย์เดิม จึงพากันไปบอกกับขุนศรีสวัสดิ์อ้อม
 แดนเมืองขวาง เมืองสระบุรีชนแกเมืองนครศรีธรรมราช
 แดเมืองสระบุรีเกิดไข้ทำ จึงแม่นางแอครอมาตงเมือง
 สระบุรีได้ มาพบเมืองแล้วมาตงทงหลวงหอคเมือง

ยังมีนายไทยผู้หนึ่งชาวกรุงศรีอยุธยา ใช้เรือมาทอด
 อยู่ปากน้ำนครศรีธรรมราช นายไทยวางว่าวๆ นกชวด
 นายไทยตามว่าวมาพบพระเจดีย์เดิม แล้วพบเจ้าไทย
 ดององค์ องค์หนึ่งชื่อมหาเถรพุทธเจ้า องค์หนึ่ง
 ชื่อมหาเถรพรหมสรีเยวโคจรมา นายไทยก็เล่าความ
 แก่เจ้าไทยๆ ให้นำไปดูที่พระเจดีย์เดิม แล้วนายไทยก็
 ลงเรือไป ภายหลังเจ้าไทยทั้งสองพบพระมหาธาตุทลาย
 ลงเทียมพระบรรดงก็ รอยเลื้อเขาเนื้อชนกันทันน เจ้าไทย
 ก็กลับไปยังอารามดังเก่า

ยังมีนางอริยพงษ์อยู่กรุงศรีอยุธยา ใช้เรือมาทอด
 อยู่ปากน้ำพระยา แดมาพบเจ้าไทยทั้งสององค์ แด

รั้งศรีร่อนยาติโยมมาแต่โองพตานสร้างวัดชนน นิมนต์
 มหาเถรเพชมาแต่ยายคตัง ร่อนยาติโยมไพร่ด้วยพันศรีษนา
 มาสร้างวัดจันทเมาดิ พระมหาเถรมังคตาจารย์ร่อนยาติ
 โยมมาแต่ภู่หลวง สร้างวัดหรีดพระธาตุ พระมหาเถร
 โชติবাদมาแต่ปักโวกเขาพระบาทกับนายมันท์สุริ สร้าง
 วัดฝาง พระมหาเถรสรเพชมาแต่โองพตานร่อนยาติไพร่
 ด้วย พันศรีษนาสร้างวัดอาคณพระธาตุ พระมหาเถร
 อนุรุทธ ร่อนยาติโยมมาแต่ยศไธทร สร้างวัดประตู พระมหา
 เถรพงษ์ร่อนยาติโยมมาแต่เพชบุรี สร้างวัดโคโค
 พายัพพระมหาธาตุ จึงมหาเปรียญทศศรี ปลดภู่
 อยู่ พายัพพระมหาธาตุ จึงพระมหาเถรมงคลเอาไม้ศรี
 มหาโพธิ์ได้อย่างทองลงดำเกา ร่อนยาติโยมมาแต่เมืองดังกา
 สร้างวัดพลับปลุกพระศรีมหาโพธิ์ ฝ่ายอุดรพระมหาธาตุ
 ปลดภู่อย่างทอง แล้วก่ออาศน์ล้อมรอบก่อพระพุทธรูป
 ตามคาน ฝ่ายปัจฉิมก่อพระบรมมองค์หนึ่งพระระเบียง
 รอบ ๒๗ ห้องชื่อว่าพระโพธิมณฑลเศียร จึงพระมหา

เปรียญศักดิ์แด่ชาวอริยพงษ์ นายวงนิมิตต์พระมหาเถร
 พุทธเจ้าครวัดพระเดิมเป็นป่าแก้วตามพระบรรพต พระ
 เจ้าอยู่หัวให้นางแม่เรือนหลวง รับพระพุทธรูปมาได้มาศ
 ตาง แต่มืดราออกมาให้แม่เจ้าเรือนหลวง ๔๐ หัวงาน
 เป็นข้าพระทานพระกนิษฐา จึงพระดังซึ่งหลายกับ
 พระศรีมหาราชาเจ้าเมืองตานศก กษัตริย์คนซึ่งห้วย
 ช้องเขา ออกมาแต่งพระมหาธาตุแต่ยอดดงมาถึงบรรดัก
 แล้วทำการฉลองพระธาตุ พระศรีมหาราชาสร้างวัดหริ
 พระธาตุ พระมหาเถรมงคลประสาออกมาแต่กรุงศรี
 อโยธยา พระศรีมหาราชานิมนต์ให้อยู่อารามนั้น ๆ ชื่อ
 กะฉิมเกาห้อง พระศรีมหาราชาออกซึ่งแต่วิหาร
 แล้ว พระศรีมหาราชาถึงแก่กรรม ชุนอินทรา
 กนิเมืองตานศกอยู่ เมียชุนอินทราชื่อนางเอื้อย ลูก
 ชายชื่อนายศรี ลูกหญิงชื่อนางราม มีพระราชโองการ
 ออกมาว่าให้ชุนอินทราแต่งลูกเข้าไปถวาย ชุนอินทรา
 แต่งลูกหมอช้างเข้าไปแทน หมอช้างก็ตามลูกเข้าไปด้วย

หมอช้างให้ กราบพูดว่า ขุนอินทราหาเอาลูกสาวเข้ามา
ถวายไม่ โปรดให้ ข้าหลวงออกมาสืบ ๆ ตามตามถ้อยคำ
หมอช้างกราบทูล จึงให้ เหาขุนอินทราไปเค้นเค้นที่ประตู
ทำรี แล้วเอาลูกเมียผู้คนเข้าไปเป็นข้าหลวง นายศรี
ลูกขุนอินทรานั่น โปรดให้ เป็นนายศรีขุน ตั้งแ
นนมาเมืองนครศรีธรรมราชก่อนนครน่านเป็นชำนาน หา
ผู้กินเมืองมิได้

เมื่อศักราชได้ ๓๗๕ ปี มีพระโองการให้ นายศรีขุน
ออกมากินเมืองนครศรีธรรมราช จึงพระมหาเปรียญ
ทศศรีแดพระสงฆ์ทั้งหลาย ทำเรื่องราวให้เจ้าอริยพงษ์
กับนายแวงเอาเข้าไปถวาย มีรับสั่งให้ นายช่างทองแดง
ห่อข่อยอดพระธาตุปิดทองเค็มแล้ว ให้เจ้าอริยพงษ์
รับออกมา ครัดให้ นายดามราชหงษ์ออกมาทำดา
บายรี ญาติโยมพระสงฆ์ทั้งปวง ให้ ขาดจากด้วย
จากอากรจากอาณาประชานาด ให้เป็นเชิงเป็นตระกุดข้า
พระ นายดามราชหงษ์ ทำบายรีข้าพระโยมสงฆ์ทั้งปวง

อันรอมายูนัน ทำพระระเบียงด้อมพระธาตุแล้วทำ
 กำแพงด้อมพระระเบียงทั้งด้าน แล้วทำที่พระห้องพระ
 ระเบียงให้ แก่พระดังข ผู้ต้องพระราชนิมนต์นั้น ได้แก่
 นามมงคลคุ้มมอสีดาน ๑๕ ห้อง ได้แก่โศกนิบาต ๒๐ ห้อง
 รางประคตเหมว้งศรีถิงจรรณศาตา แค้นไปได้แก่มหา
 เถรต์ทอพิงษ์ ๑๕ ห้องถึงมอชากเน แค้นไปได้แก่
 พระดังเถรเพช ๑๗ ห้อง ได้แก่ขุนไชยกุมารเจ้าเมือง
 บันท้ายด้อมพระประธานห้องหนึ่ง ได้แก่พระมหาเถร
 ธรรมเพช ๖ ห้อง ได้แก่พระธรรมกถญาณ ๘ ห้องถึงมม
 หรต์ แค้นไปได้แก่ศรีสุตตารเจ้าเมืองไทร ๕ ห้อง ได้แก่
 มหาเถรนั้นห้อง ๓ ได้แก่มหาเถรมังคดาจารย์ ๒ ห้อง
 ได้แก่พนทธารัย ๑๐ ห้องทั้งประตูด้วย ได้แก่นางสีแก้ว
 ห้อง ๓ ได้แก่กระยามิตร ๓ ห้อง ได้แก่ขุนไชยสุธา
 เจ้าเมืองด้าย ๔ ห้อง ได้แก่ราชาศรีเทวเจ้าเมืองกะตันตัน
 ๖ ห้อง ได้แก่ขุนศรีพดแปดอ้อมแดนเมืองขวางเจ้าเมือง
 ๕ ห้อง ได้แก่แม่นางอ้อทองนายรามศักดิ์ด้วยพฤทธิ

บาท ๗ ห้างถึงมุนพายัพ แค้นไปได้ แก่นแปดระ
 เจ้าเมืองตวัน ๕ ห้าง ได้แก่ราชพทยาเจ้าเมืองพทลง
 ๖ ห้าง ได้แก่นจตุเจ้าเมืองตวัน ๓ ได้แก่ราชวัด
 หัวเมืองไธย ขุนอินทราเจ้าเมืองเข้าด้วย ๓ ได้
 แก่นายดำเกาเดิมยชนอินทราเข้าด้วย ๓ ห้าง ได้
 แก่นายบุญน้อยหัวพันด้วย ๒ ห้าง ได้แก่นายจอมศรี
 นายน้อยยอคม่วง ๓ ได้แก่นายดำหัวปาก ๓
 ได้แก่นางเจ้าเรือนหลวง ๓ ได้แก่นายเปี้ยญทศศรี
 ผนวชวิยพงษ์นายพุทธศรี ๓๐ ห้าง ได้แก่นายเกร
 ธนรท ๓ ห้าง ได้แก่นจตุคตองพล ๓ ห้างถึงมุนอิดาน
 เข้ากัน ๑๖๕ ห้าง พระพุทธรูป ๑๖๕ พระองค์
 แดงเจ้ามหาเปี้ยญทศศรีแดพระสงฆ์ ทงหลาย แด
 ผนวชวิยพงษ์นายดำมราชหงษ์ ก็ให้วัดกำแพงรอบ
 พระระเบียงทงัดด้านให้ แก่พระสงฆ์ ทงปวงแดผู้ ได้ ห้างพระ
 ทงปวง กำแพงฝ่ายบูรพ์ ๕ เดือน ๓๓ วา แค้นม
 อิดานไปได้ แก่นพไทโพธิมณฑลเย็น ๖ วา ได้แก่

นายรัตนโชติบาดเด็น ๔ วา ได้แก่นายรัศมีหาเถร
 เหมวังศรีถึงพระธรรมคำถา ๙ วา ได้แก่นหาเถรสุนทรชาติ
 พงษ์ วดีมังกุค ๓๙ วา ได้แก่เพหารหลวง ๙ วาจนมุน
 อาคเน ด้านทักษิณได้แก่ตั้งเถรเพ็ชร์เด็น ๒ วา ได้
 แก่เจ้าเมืองบันทายดมอ ๙ วา ได้แก่นหาเถรธรรมเพ็ช
 ๓๙ วา ได้แก่นหาเถรธรรมกัตยาเด็น ๒ จนมุนหรี
 ด้านปัจฉิมได้แก่เพหารหลวง ๙ วา ได้แก่ศรีสุตตันเจ้า
 เมืองไทร ๙ วา ได้แก่นหาเถรราชเสนา ๕ วา ได้แก่
 มหาเถร ๒ วา ได้แก่นหาเถรมังคดาจาร ๕ วา ได้แก่
 มหานนทธารี ๓๙ วา ได้แก่กัตยามิตร ๑๒ วาทั้งประทุ
 ด้วย ได้แก่ขุนไชยสุรา ๙ วาประตรางหนึ่งด้วย ได้แก่
 ราชาศรีเทวาเจ้าเมืองกะตันคัน ๙ วา ได้แก่ขุนศรีพล
 แปดอ้อมเด็นเมืองขวางเจ้าเมืองสระ ๙ วา ได้แก่
 อ้อทของนายรามด้วยพฤทธิบาท ๙๒ วาจนมุนพายัพ แต่
 ด้านอุดรไปได้แก่ขุนแปดเด็นเจ้าเมืองตรัง ๙ วา ได้แก่
 ราชภักทธยาเจ้าเมืองพัทลุง ๓๐ วา ได้แก่ขุนสุตาเจ้าเมือง

ถึง ๘ วา ได้แก่นายญี้อยหัวปากด้วย ๔ วา ได้แก่นายจอมศรีนายน้อยยอคม่วง ๒ วา ได้แก่นายคำหัวปากด้วย ๒ วา ได้แก่นางแม่เจ้าเรือนหลวง ขุนอินทราช่วยด้วย ๕ วา ได้แก่มหาเถรเปรียญทศศรีแสนชาวอริยพงษ์ ๑๕ วา ได้แก่มหาเถรอนรทศ ๘ วา ได้แก่มุนีคณของพล ๔ วาจนมุนีอด่าน เขากันทงส์ด้านเป็นกำแพงเท่านั้น ๑๗ เดือนกับวาหนึ่ง

จึงพระสงฆ์ทั้งหลายร้องฟ้อง ว่าจะขอทูลมิดด้วยไว้สำหรับญาติโยมทำเป็นนาจันทน์สำหรับอาราม สำหรับพระระเบียง จึงขุนอินทราแดพระสงฆ์ทั้งหลาย ก็ทำกระบวนให้นายจามราชหงษ์ แด่ชาวอริยพงษ์เข้าไปถวาย จึงมีพระบรรพตครดีให้หาขุนอินทรา แด่พระสงฆ์เข้าไป จึงขุนอินทราแด่พระสงฆ์เข้าไป จึงมีพระบรรพตครดีให้ขุนรัตนกร คุณคนจามร้อยมารังเมืองนครศรีธรรมราช จึงมีพระบรรพตครดีให้ขุนอินทราเป็นศรีมหาราช ๗ ก็ทูลด้วยกิจพระสงฆ์และพระสงฆ์ให้ เจ้าคณะ ถวายขบวน

แด่บาญช้พระสงฆ์ทั้งหลาย ก็ทูลด้วยทฎุมมีดัดขอให้ ญา
 โยมพระสงฆ์ทั้งหลาย สร้างสวนไร่นาไว้สำหรับอาราม
 สำหรับพระห้อยสำหรับพระสงฆ์ ทั้งหลาย แลมีพระบรมทูต
 ให้นายจามจอมจำพระบรมทูตออกมามีด้วย ศรีมหาราชาให้
 ทำดาบญช้ทฎุมมีดัดทั้งสองฝ่ายละแดน ไว้แก่พระสงฆ์
 เจ้า ให้ญาช้สร้างสวนไร่นาขึ้นบ้าง สำหรับพระห้อย
 พระระเบียงแด่พระสงฆ์ เมื่อมหาศักราช ๑๕๕๐ ปีนั้น จึง
 ศรีมหาราชาให้นายจามจอมแจกดินป่าอันหัวปาก นายคำ
 ให้แก่พระมหาธาตุเจ้า ๑๕๐ ไร่ ฝ่ายบุรีให้อำแดง
 สาชาพยายาต ๘ ไร่ แดให้นายศรีวิภพพยายาต ๕ ไร่
 ไร่หนึ่งเป็นนาจ้งหัน วัดให้แก่นายทองใสหัวปาก ในโพธิ
 มณฑิยร วัดให้พระกัณฐนา เป็นนาจ้งหันในหัว
 ดิบหมวดนายทองใสพยายาต ให้วัดฎุมมีดัดให้ แก่
 พระเคิมแถมหาเถรพุทธศาคร บัณฑิตเพี้ยนพยายาต
 คำบดตักเมือง เป็นนา ๒๐๘๘ ไร่บ้าง ให้วัดฎุมมีดัด
 ให้พระระเบียงมหาเถรสุทธาติพงษ์ วัดฎุมมีดัด ให้

แก้มหาเถรเหมวรงค์ ให้ นายแพงนายอวพยายาม ขำแดง
 ทาน้องมหาเถรเหมวรงค์ สร้างเป็นนาจ้งหัน ให้ วัด
 ภูมิมีดัดให้มหาเถรเปรียญทศศรี สำหรับพระระเบียง
 ๓๐ ห้าง ให้ นายพุทธศรพยายาม ฝ่ายทักษิณก่อแดนด้วย
 พระธรรมคำดา ฝ่ายตวันออกก่อแดนด้วยพระกัปปนา
 ฝ่ายตวันตกทเลหลวง ฝ่ายตวันแม่น้ำเป็นแดน เป็น
 นา ๓๓ เส้นกับรวงหนึ่ง แดฝัศิดาไว้เป็นแดนท่งสี่ทิศ ให้
 วัดภูมิมีดัดให้แก่พระกัปปนา ให้ นายสร้อยผชาวพยายาม
 ให้วัดภูมิมีดัดให้แก่อุโบสถ ๖ เส้น ให้วัดภูมิมีดัด
 ให้แก้มหาเถรดังฆเถรเพ็ช เป็นนาจ้งหันตำบลปัจฉิม
 หนิศเมืองนาซวางเจ็ดริ้ว ให้แก่พระธรรมคำดาเป็นนา
 ๘ เส้น เป็นนาจ้งหันมหาเถรเหมวรงค์ตำบลท่ากะดัง
 ให้แก้มหาดังฆเถรเพ็ชตำบลท่าซาก เป็นนาจ้งหันเข้าพระ
 เป็นนา ๓๗ เส้น ให้วัดภูมิมีดัดให้แก่ภาน้อยทองสูง
 ให้วัดภูมิมีดัดให้แก่พงไฟดตำบลโพธิมณฑิเยร ให้
 วัดภูมิมีดัดให้แก้มหาเถรโศคินาถให้นายวัดพงษ์พญา ให้

วัดภูมิมี่ดัดให้แก่พระเดิม เป็นนาจ้งหันพระมหาเถร
 พทธตำคร ตำบลครอกเมืองเปนนา ๓๓ เด่นกับริ้วหนึ่ง
 ให้วัดภูมิมี่ดัดให้แก่พระระเบียง เป็นนาจ้งหันพระมหา
 เถรธรรมราชเดิมมหาเถรเพ็ช ให้วัดภูมิมี่ดัดให้เป็นนา
 เรียงคตเปนนา ๒ เด่น ฝ่ายอาคณเมืองเปนนาเรียงคต
 ดงษ์ ให้เจ้าคณะ ให้วัดภูมิมี่ดัดให้แก่พระระเบียง เป็น
 นาจ้งหันพระมหาเถรธรรมกถยา ให้บาครัดพยายาม
 เดศรีมหาราชาเดนายด้ามจอมวัดภูมิมี่ดัด ให้แก่
 ทงนให้ญาติทงปองพยายาม แต่ให้พระยาคำแพงแต่
 พระระเบียงทงนด้วยแล้ว ให้ขุนศรีพลเอาเรียงกฏ
 ในวัดพระคหวัดตำพุนทวงเมืองสระ ให้เอาจากมามุงพระ
 ธรรมคำดา ให้มหาเถรเหมรังศรีรักษา เดมหาเถร
 เหมรังศรีกรองฟองว่านาซ่งแจกนน้อยนถ และจะขอคืน
 ป่าตำบลบางน้ำเค็มนาตะโหนดอีกเล่า จ้งศรีมหาราชาเด
 นายด้ามจอมให้นายรัตปัดศรีมหาราชา ไปวัดคินป่าเด
 บางน้ำเค็มนาตะโหนดอีกเล่า ให้แก่มหาเถรเหมรังศรี ๆ ก็

ให้นายวออำนาจระอำเคงทา น้อมมหาเถรเหมรังศรี
 สร้างเป็นนากำนันห้องแถว อำเคงเอื้อยให้แก่นายไต้
 ที่พระมหาเถรเหมรังศรี ข้างหัวนอนอำเคงหราชสร้างนั้น
 ให้อัคภูมิมีศักดิ์ให้แก่อำเคงตั้ง สร้างเป็นนากังหัน
 พระเจดีย์ แล้วให้อัคภูมิมีศักดิ์ให้นายอุ้นจันทน์เป็นนา
 พระกัณฑ์ ให้อัคภูมิมีศักดิ์ให้นายตามบุรุษแก่อำเคง
 ใหม่รักษา ให้อัคภูมิมีศักดิ์ให้นายแผ่นหนาพระกัณฑ์
 ให้อัคภูมิมีศักดิ์ให้มหาเถรเหมรังศรี ให้นางเพงสร้างเป็น
 นากังหัน ให้อัคภูมิมีศักดิ์ให้ ในกัณฑ์นาในหัวตึมนายหม
 สร้างเป็นนากังหัน ๘ เต้น ๓ หมวกเป็นนากังหันเจ้าคณะ
 แล้วให้อัคภูมิมีศักดิ์กำดทำ ให้แก่พระธรรมศาตา ให้
 นายอินสร้างเป็นนาเข้าพระ เถจันหันพระมหาเถรเหมรังศรี
 ให้อัคภูมิมีศักดิ์ให้แก่นายตามเพ็ญมายังอควัง อำเคง
 เอื้อยอำเคงบุญของสร้างคตองแระ เป็นนากังหันดำหรับ
 พระธรรมศาตา มหาเถรเหมรังศรี ให้อัคภูมิมีศักดิ์
 ให้แก่นายังวออำนาจเอื้อย อำเคงบุญของสร้างคตอง

ตำบลบันแตมาตร เป็นนาจ้งหันสำหรับพระธรรมศา
 มหาเถรเหมวังศรี ให้วัดภูมิมี่ดัดให้แก่นายอุนนาย
 คำศรีสร้างตำบลพระกระเจ็ด เป็นนาจ้งหันมหาเถรเหม
 วังศรี ให้วัดภูมิมี่ดัดให้แก่ชาวถางคันสร้างตำบลม
 ให้วัดภูมิมี่ดัดให้แก่มหาเถรมังคลาจารย์ แดมห้เถร
 นนทจารย์สร้างตำบลยวณกระแถบทะ ให้นายเกิดสร้าง
 พยาบาลสำหรับพระระเบียง ให้วัดภูมิมี่ดัดให้แก่นาย
 พุทธธรรมาจารย์พงษ์ตำบลพะเคียน สร้างเป็นนา
 จ้งหันเปรียญาศศรี ให้วัดภูมิมี่ดัดให้แก่นายพุทธ
 ธรรมาจารย์พงษ์ สร้างตำบลท่าซ ๓ ไร่เป็นนามหา
 เปรียญาศศรี ให้วัดภูมิมี่ดัดให้แก่นายพุทธธรรมา
 พายัพเมือง สร้างเป็นนาจ้งหันมหาเปรียญาศศรี ให้
 วัดภูมิมี่ดัดให้แก่มหาเถรเพช ตำบลท่าซสร้างสำหรับ
 พระระเบียง ให้วัดภูมิมี่ดัดให้แก่นายคำสร้างตำบลดง
 ให้วัดภูมิมี่ดัดให้แก่นายเทพตำบลพะเคียน สำหรับ
 พระธรรมศาตา แดมหาเปรียญาศศรีเหมวังศรี ๕ ไร่
 ทงน

ย่อมศรีมหาราชานายด้ามจอมแจกดินป่า ให้ทุกสังกัดทุก
 หมู่ จึ่งศรีมหาราชานายด้ามจอมแจกทำบุญที่เชิง
 ภูผาให้แก่นางเจ้าเรือนทอง แดห์ห้วยสิบชาวปถวิ
 พระกัณฐะ แดห์ให้ ผู้ครองแผ่นดินพระสงฆ์อัน
 แก่เจ้าคณะสงฆ์ วัดนอกวัดในศานายทั้งหลาย
 ให้ ทุกตำบลตามพระบรรพตแล้ว ให้นายด้ามจอมเข้า
 ถวายบังคม แดห์ถวายชวอนพระมหาธาตุแด่พระระเบียง
 แดห์โพธิ์มณฑล แดห์พระเดิมแธอรามแด่บุญแด่ญาติ
 พระสงฆ์ แดห์ที่ภูมิมี่ดัดทองปวง แดห์นายด้ามจอม
 ทูลด้วยพระเจดีย์แด่พระเพทาร์ แดห์ขอประคิษฐานผู้คน
 แดห์ญาติไว้เป็นข้าพระแด่ขอที่ภูมิมี่ดัด จึ่งมีพระราช
 โองการอนุโมทนาด้วยนายด้ามจอม จึ่งให้นายสงจ่า
 พระบรรพตไปมอบที่ภูมิมี่ดัด แดห์ข้าพระไว้สำหรับพระ
 นั้น แดห์ห้ามราชการทองปวงนั้น มีพระราชโองการไว้
 สำหรับพระแด่นายด้ามจอมได้ ที่ภูมิมี่ดัด ตำบลบ้านต้นไค้
 พระระเบียงไค้ กำแพงล้อมพระมหาธาตุด้วย แดห์พระศรี

มหาราชสร้างพระวิหารฝ่ายทักษิณพระมหาธาตุ แด
 ก่อพระเจดีย์เพ็หารสูง ๗ วาปิดทองลงถึงอาสน์ ก่อ
 พระพุทธรูปทอง ๔ ด้าน ๆ ๓ พระองค์ เข้ากัน ๓๒
 พระองค์ พระพุทธรูปประธานด้านตะวันออก เป็นพระ ๓๖
 พระองค์ ได้ชื่อว่าพระวิหารหลวง แดพระมหาเถรเทศ
 รั้งสร้างพระธรรมศาลา ขุนศรีพลแปดอ้อมแดนเมือง
 ขวาง เขาเชิงภูฏาญาคูหาญวงวัดถ้ำพูน เขาจาก
 มามุงพระธรรมศาลา

อยู่มาพระศรีมหาราชถึงแก่กรรม ศักราช ๑๘๖๓ ปี
 โปรดให้ข้าหลวงออกมา เป็นศรีมหาราชแต่งพระธรรม
 ศาลา ทำระเบียงล้อมพระมหาธาตุ แดก่อก่อพระเจดีย์
 วัดถ้ำ มีพระบัญชาให้พระศรีมหาราชไปรับเมืองตาน
 ตกา ศรีมหาราชถึงแก่กรรมเขาสพมาไว้วัดถ้ำ แล้ว
 เขามาก่อเจดีย์ไว้ ในพระเดิม ๙ ยอด

เมื่อศักราช ๑๘๓๘ ปี โปรดให้หลวงศรีวรพงษ์
 มาเป็นเจ้าเมือง มาทำวิหารฝ่ายอุดรพระธาตุ ทักษิณ

พระโพนมณเฑียร ก่อพระสูง ๗ ศอกหล่อพระล้ามตุ
องค์หนึ่งไว้ ปางนิม เมียหล่อองค์หนึ่งไว้ ฝ่ายบุรี หรือ
ว่าเพหารเขียน แล้วอุทิศข้าหญิงชายไว้มาไว้ สำหรับรักษา
พระ โปรดให้หลวงพิเรนทรเทพมาเป็นเจ้าเมือง พระทิพ
ราชาน้องพระยาสุพรรณเป็นปลัดค้ำครองมาค้ำเมือง แล้ว
ไปตีเมืองพิทลุงได้ ทิพรราชาเป็นแม่ทัพไปตีได้ คั้นเด่า

เมื่อศักราช ๒๐๓๙ ปี โปรดให้พระยาพดเทพราชมา
เป็นเจ้าเมือง เกณฑ์ให้คักค่างค้ำกำแพงกำขับไว้ แล้ว
เข้าไปกรุงไปทางเมืองสระ

เมื่อศักราช ๒๐๔๓ ปี โปรดให้พระยาศรีธรรม
ราชะเดชะมาเป็นเจ้าเมือง ของคนให้ดักปหม่าหนาเป็น
แม่ทัพเรือมารบด้วยขุนค้ำแห่งปลัดคนรอบปากพระยา ข้าศึก
รุกเข้าถึงต้นกำแพงฝ่ายอุดร พระยาศรีธรรมราชออก
รบศึกหนีไป

เมื่อศักราช ๒๐๔๔ ปี โปรดให้พระยารามราชย้ายหน้า
มาเป็นเจ้าเมือง เอาขุนเขาวราชมาเป็นปลัด รั้วข้าวคัก

อุชงคนะจึงพระยาให้ชุดคู่มือบุรุษ แต่ด้านหน้าทำงมาออก
ด้านหน้าฝ่ายทักษิณ

เมื่อศักราช ๒๓๗๓ ปี คือกองคนะยกมา พระยา
ให้ตั้งค่ายคู่มือบุตร และตั้งเรือหุ้มเรือพายพลประมาณ
ห้าหมื่นเศษ รบกันเจ็ดวันเจ็ดคืน จนพ้นจากอกหัก
ทัพกลางคืนก็แตกถอยเรือ คือกองตัวทำไฟเสีย พระยา
ถึงแก่กรรม พระยาแก้วมุกดาหันก่อนพระเจ้ายับยรรจุธาตุ
ไว้ในพระธรรมศาลา

ศักราช ๒๓๘๗ ปี มีพระบรมทูตโปรดให้พระยาภิบาล
พลราชเจ้าเมืองตะนาวศรีมณฑล มาเป็นเจ้าพระยานครศรี
ธรรมราช เสด็จไชยอภัยพิโรธกรรมพาหุเจ้าพระยา
นครศรีธรรมราช

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ มิตร์บำรุง
นครศรีธรรมราช
นายสวาท มิตร์กุล ผู้พิมพ์โฆษณา
๒๒/๒/๕๑